

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 108.

Tolvte Session.

31te Møde.

Løvedagen den 10de Novbr. Kl. 12.

(Fortfat).

Sjæbning (fortfat): Man kan nu gjerne sige: ja saa vil Krigsbestyrelsen heller blive ved den gamle Lov; men saa skal jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa Noget. Krigsbestyrelsen benytter for Diebliffet Mandstabet og vil fremdeles komme til at benytte det i Krigsvæsenets Diemed paa Maader, som af Justitsministrene ere erklærede for ikke fuldstændig lovmæssige efter den nævnte Værnepligtslov. Jeg for mit Vedkommende har troet, at man nok i de vedkommende Paragrapher, saaledes som de ere affattede, kunde finde Be-rettigelse til at gjøre det, som Krigsbestyrelsen gjør, og som jeg for mit Vedkommende antager baade for helbdigt og forstandigt, men naar vi skulle komme derhen til, at vi skulle præcedere, naar man vil nægte os vor simple Ret, saa stiller Sagen sig ganske anderledes. Hvad gjøre vi saa? Saa komme vi til enten i dette Thing eller ved frivillige Bidrag at skaffe de fornødne Pengemidler til at føre Proces med Krigsministeriet angaaende Misbrug af Myndigheden, og da Justitsministrene have været imod den Maade, der anvendes, og have sagt: den finder ikke Gjemmel i Værnepligtsloven; og da jeg har hørt ikke saa lundige Jurister erklære det Samme, saa har jeg det Haab, at vi skulle vinde vor Sag og saa Krigsministeriet idømt Omkostningerne; Straf kunde man vel desværre ikke

faae det idømt. Der er imidlertid her slet ingen Vanskelighed; den Opgave, der skal løses, er saa simpel som Noget i Verden, naar man blot ikke vil bruge Andet end den simple Bemærkning, at vi spille ikke Lotteri med Krigsministeriet; Nummertrækningen er ikke et Lotterispil, hvorved jeg faaer enten en Rikke eller en Gævnst; den er ikke andet end en Indordning i en vis Følgerække af det hele Mandstabs, for indbyrdes imellem dem at bestemme, hvem der skal være først, og hvem der skal være sidst. Det er kun Mandstabet, det vedkommer, men det vedkommer Ingen i den hvide Verden; Krigsministeren har ikke større Ret til Nr. 1 end til Nr. 2000, og skjule vi for ham, at det er Nr. 2000 og ikke Nr. 1, saa kommer det ikke ham ved, thi vi have ikke spillet Lotteri med ham; Mandstabet har heller ikke spillet Lotteri med Krigsvæsenet, men Folkene have trukket Lod for at faae en Ordensfølge, og naar de nu frivillig indbyrdes enes om at faae denne Ordensfølge forandret, saa vedkommer det intet Menneske i denne Verden. Undet forlange vi ikke. Der foreligger to Arter Bytning, som maaskee ikke have den samme Charakter, og som derfor maa behandles lidt forskjelligt, hvilket ogsaa er udtrykt her i Loven; den ene er Nummerbytning, den anden Bytning af Vilkaar. Ved Nummerbytning forstaaer man ganske simpelt den Bytning, som foregaaer saa at sige umiddelbart efter Lodtrækningen eller inden Indkaldelsen finder Sted. Jeg tror, at intet Menneske vil kunne tvivle med Hensyn til den; Krigsbestyrelsen kan ikke sige: jeg skal have Nr. 1 og faaer jeg Nr. 10 istedetfor, saa skal han være en ganske ander-